

Dragi ministranti,
stavljamo pred vas tekst koji je u prvom redu vama namijenjen i napisan. Ovim tekstom se želimo vama odužiti za sve male i velike službe što ih velikodušno vršite u svojoj vjerničkoj zajednici. Svojim služenjem vi potpomažete rast Crkve, koja sa zahvalnošću i s ljubavlju gleda na vas.

Mnogi dječaci s veseljem služe oltaru. Oni se obično odmah nakon prve pričesti prijavljuju za ministriranje. Rado dolaze na misu i u njoj žele osobno sudjelovati.

Ti si također ministrant ili to želiš postati. Tko je u tebi probudio zanimanje za tu službu? Sigurno te netko na to potaknuo. Prijatelj, svećenik, netko od tvoje obitelji, ili te već otprije to privlačilo crkvi i služenju kod oltara?

Riječ „poziv“ ti je poznata iz Evanđelja. Stari i Novi zavjet govori o različitim pozivima, a mnoge je proroke Bog izabrao za posebnu zadaću: da budu njegovi glasnici. To što si postao/la ili želiš postati ministrant može se također smatrati „pozivom“. Ako o tome razmišljaš ili pokušaš o tome razgovarati s Bogom, bit će ti ta riječ još jasnija.

Ministrant je službenik oltara i pripada onima koji se brinu oko pripremanja bogoslužja. To se naziva liturgijskom službom. Budući da je služba Božja posebno slavlje, razumljivo je da ministranti u njemu sudjeluju obučeni u ministrantsku odjeću i smješteni u oltarni prostor, odmah uz svećenika. Ako ministranti ozbiljno pristupaju svojoj službi te u oltarskom prostoru sa svom unutarnjom pribranošću sudjeluju u bogoslužju, onda oni i zajednici omogućuju da se lakše uključi u liturgijsko slavlje. **MINISTRARE** (lat.) znači služiti. Ministranti pripomažu da bogoslužje bude ljepše. Oni služe svećeniku, a samim time i Bogu. Nakon slavlja prve svete pričesti i ti možeš postati ministrant, što

nije jedini uvjet, i služiti kod oltara.

U bogoslužju su potrebne različite službe da bi ono zaista postalo slavljem cijele zajednice.

Svećenik – predvodi službu Božju i podjeljuje sakramente.

Predsjeda zajednici i odgovoran je za nju. Đakon – zaređen od biskupa i pomaže svećeniku u bogoslužju.

Lektor (čitač) – čita liturgijska čitanja.

Crkveni pjevački zbor – pjeva određene pjevne dijelove i dužnost mu je podržavati i poticati pjevanje zajednice.

Ministrant – donosi na oltar kruh i vino, posudu s hostijama i kalež, zatim drži misal kod zborne molitve, pridržava posudu sa blagoslovljenom vodom, nosi svijeće i kadionicu, zvoniti oltarskim zvoncem te može preuzeti dužnost čitača.

U svemu je najvažnije shvatiti da pravi ministrant nije onaj koji je samo naučio ministrirati bez greške, koji poznaje svo misno ruho, liturgijske knjige i predmete, nego da je pravi ministrant onaj koji s ljubavlju pristupa ministriranju.